

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

Α. & Σ. ΣΟΡΒΑΙΖΙΩΤΗ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Αθανασίου Διάκου 15, Πάτρα 26224, Τηλ.: 2610 310224, Fax 2610 322562

Email: sorelaw@otenet.gr

Προς

Την Οικονομική Επιτροπή της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων

Πάτρα, 1 Σεπτεμβρίου 2020

Θέμα: Γνωμοδότηση περί άσκησης αναίρεσης κατά των υπ' αριθμ Α157/2020 και Α190/2020 αποφάσεων του Διοικητικού Εφετείου Πατρών (υπόθεση ΕΒΙΤΕΡ ΕΛΛΑΣ Α.Ε.)

Σύντομο ιστορικό: Οι υπ' αριθμ. Α157/2020 και Α190/2020 αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Πατρών εκδόθηκαν, η μεν πρώτη επί της από 5.11.2012 προσφυγής της εταιρίας ΕΒΙΤΕΡ ΕΛΛΑΣ Α.Ε. με την οποία ζητήθηκε η ακύρωση της υπ' αριθμ. 5038/2087/27.1.2012 απόφασης του Περιφερειάρχη Ιονίων Νήσων η δε δεύτερη επί της από 2.11.2011 αγωγής της ίδιας εταιρείας κατά της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων με την οποία ζητήθηκε η καταβολή ποσού 1.249.983 ευρώ που αφορά και αντιστοιχεί στους 37^ο, 38^ο, 39^ο, 40^ο, 41^ο, 42^ο και 43^ο λογαριασμούς του έργου "Συμπληρωματικά έργα προστασίας Λιμένα Ζακύνθου α Φάση» το οποίο είχε ανατεθεί στην άνω εταιρεία δυνάμει της από 10.4.1985 σύμβασης, πλέον του ισχύοντος ΦΠΑ των 37^{ου}, 38^{ου} και 39^{ου} λογαριασμού, με το νόμιμο τόκο από 21.10.2009 και πλέον των 50.000 ευρώ για αποκατάσταση της ηθικής βλάβης της ενάγουσας.

Με την υπ' αριθμ. Α 157/2020 απόφαση έγινε δεκτή η προσφυγή της αντιδίκου εταιρείας και ακυρώθηκε η προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 5038/2087/27.1.2012 απόφαση του Περιφερειάρχη Ιονίων Νήσων με την οποία είχε ανακληθεί η προηγούμενη υπ' αριθμ. 18958/17..12.1999 απόφαση του Γ.Γ. Περιφέρειας Ιονίων Νήσων με την αιτιολογία ότι η ανάκληση αυτή τυγχάνει, μη νόμιμη αφού με αυτήν

ανατρέπεται το ακυρωτικό αποτέλεσμα της υπ' αριθμ. 239/2007 αμετάκλητης απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πατρών με την οποία είχε ακυρωθεί η παράλειψη της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών του τότε Ν.Α. Ζακύνθου να συμμορφωθεί και να εκτελέσει την υπ' αριθμ. 18958/17.12.1999 απόφαση του Γ.Γ. Περιφέρειας Ιονίων Νήσων και υποχρεώθηκε αυτή στις νόμιμες ενέργειες.

Αντιστοίχως, η υπ' αριθμ. Α 190/2020 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πατρών, στηριζόμενη κατά κύριο λόγο στο σκεπτικό της άνω υπ' αριθμ. Α 157/2020 (σημ: οι δύο αποφάσεις εκδόθηκαν από το ίδιο Δικαστήριο με την ίδια σύνθεση) και στην απόφαση της ανακλήτου υπ' αριθμ. 5038/2087/27.1.2012 απόφασης του Περιφερειάρχη Ιονίων Νήσων με την οποία είχε ανακληθεί η προηγούμενη υπ' αριθμ. 18958/17.12.1999 απόφαση του Γ.Γ. Περιφέρειας Ιονίων Νήσων, στην οποία στηρίζει τις αξιώσεις της η ενάγουσα

Κρίσιμα νομικά ζητήματα: Όπως προκύπτει από το παραπάνω ιστορικό οι δύο αποφάσεις είναι αλληλένδετες καθώς το σκεπτικό της υπ' αριθμ. Α190//2020 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πατρών με την οποία επιδικάζεται σε βάρος της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων το αιτούμενο ποσό στηρίζεται κατά κύριο λόγο στην προηγούμενη δημοσίευση της υπ' αριθμ. Α 157/2020 απόφασης του ίδιου Δικαστηρίου.

Συνεπώς, πέραν των επιμέρους ζητημάτων που τίθενται στην υπ' αριθμ. Α 190/2020 απόφαση (πχ. παραγραφή των αξιώσεων και διακοπή με την άσκηση προσφυγής κατά της διοικητικής πράξης ανάκλησης της υπ' αριθμ. 5038/2087/27.1.2012 απόφασης του Περιφερειάρχη Ιονίων Νήσων) κρίσιμο κατά την άποψή μου θέμα είναι ο προσδιορισμός του εύρους της δέσμευσης του δικαστηρίου από το δεδουλευμένο της υπ' αριθμ. 239/2007 αμετάκλητης απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πατρών και αν αυτό καταλαμβάνει και την κρίση περί της αρμοδιότητας του οργάνου που εξέδωσε την απόφαση αυτή ή περιορίζεται στην ορθότητα ή μη της τεχνικής κρίσης που εμπεριέχεται στην απόφαση αυτή.

Το ανωτέρω ζήτημα που, κατά την άποψή μου, δεν εμπίπτει στο απαράδεκτο του άρθρου 53 παρ 3 του Π.Δ. 18/1989 όπως αυτή διαμορφώθηκε με το άρθρο 15 παρ.2 Ν.4446/2016, χρήζει περαιτέρω ανάλυσης και μπορεί να αποτελέσει βάσιμο λόγο αναίρεσης.

Περαιτέρω και αναφορικά με το σκεπτικό της υπ' αριθμ. Α 157/2020 απόφασης του Δ.Εφ.Πατρών που απέρριψε τον ισχυρισμό που προβλήθηκε από την Περιφέρεια Ιονίων Νήσων περί εκπροθέσμου της ασκηθείσας προσφυγής (σημ: υσκήθηκε σχεδόν 11 μήνες μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης) θεωρώ ότι η σχετική δικαστική κρίση, κατά παράβαση της πάγιας νομολογίας του ΣτΕ, παραγνωρίζει το γεγονός ότι το αποδεδειγμένο της γνώση του διαδικίου ώστε να αποβλέπει αυτή εναρκτήριο γεγονός για την σχετική προθεσμία προσφυγής κρίνεται σε συνδυασμό με το εύλογο ενδιαφέρον αυτού για την υπόθεση. Το ενδιαφέρον αυτό που εν προκειμένω τεκμηριώνεται στην άσκηση της από 12.10.2007 αίτησης για διαπίστωση της μη συμμόρφωσης στην υπ' αριθμ. 239/2007 απόφαση καθώς και την δημοσίευση της υπ' αριθμ. 1/2012 απόφασης που έκρινε επ' αυτήν προχρόνιο που απέχει διάστημα μεγαλύτερο των 60 ημερών από την άσκηση της προσφυγής, συνιστά τεκμήριο γνώσης, που δεν λήφθηκε υπόψη από την άνω απόφαση η οποία αν σωστά εκτιμούσε το αποδεικτικό υλικό και εφαρμόζε την ανωτέρω αρχή θα οδηγείτο σε απόρριψη της προσφυγής ως εκπρόθεσμης. Ο λόγος δε αυτός είναι ο οποίος η προβολή είναι παραδεκτή κατ' άρθρο 53 παρ. 3 του Π.Δ. 19/1989 κατά τα ανωτέρω προβαλλόμενο, μπορεί να οδηγήσει στην αναίρεση της άνω απόφασης.

Συμπεράσματα: Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω δυσχερή νομικά ζητήματα που προέκυψαν κατά την αρχική μελέτη της υπόθεσης σε συνδυασμό με το ύψος του ανταποδοτικού της διαφοράς (1.249.983 ευρώ πλέον ΦΠΑ των 37^{ου}, 38^{ου} και 39^{ου} λογισμ. έτη) γνωμοδοτώ-εισηγούμαι την άσκηση αίτησης αναίρεσης κατά των υπ' αριθμ. Α157/2020 και Α190/2020 αποφάσεων του Διοικητικού Εφετείου Πατρών ώστε να εδωκελγηθούν τα προβλεπόμενα εκ του νόμου ένδικα μέσα. Σημειώνω δε ότι όπως προκύπτει από το σκεπτικό της υπ' αριθμ. Α 190/2020 απόφασης με δεδομένο ότι δεν επιβάλλεται η επίδοση της αγωγή στην Π.Ιονίων Νήσων η τυχόν απόρριψη των αιτήσεων αναίρεσης δεν θα επιβαρύνει την απαίτηση της αντιδίκου με τόκους.

Ο Γνωμοδοτών Δικηγόρος

Σπύρος Σορβατάκης

Δικηγόρος

Αθ. Διάκου 13, Πάτρα Τ.Κ 26224

2610 310224 fax 2610 322562

email: sorvlaw@otenet.gr

ΑΦΜ 073274612